

Alkohol za volantem: Pít, či nepít

18.dubna 2010 Robert Šťastný

Alkohol za volantem je téma, na který je mnoho názorů a různost řešení v různých zemích to dosvědčuje. V Česku je již historicky tradice nulové tolerance a jsme tím celkem raritou. Mnoho lidí od nás ukazuje na to, jak jiné státy tolerují určitou míru alkoholu při řízení. A naopak oni zase ukazují na nás, jak to máme úžasné, že nemusíme tolerovat alkohol za volantem.

Je pravdou, že je jen jeden trend – snižování této tolerance. V některých zemích pro všechny, jinde zatím jen pro vybrané kategorie – profiřidiče, čerstvé řidiče apod. Je také pravda, že nejčastěji diskutovaným cílem není totální nula jako u nás, ale číslo okolo 0,2–0,3 promile. A je také pravda, že i u nás je prakticky určitá tolerance, daná především nepřesností měření a fyziologií lidského těla.

Český problém je však v něčem jiném. V naší povaze. Když se někam dá značka s rychlostním limitem 50, očekává se, že se tam bude jezdit šedesát a taky se tak jezdí. A stejně to děláme s alkoholem. Teď se pít vůbec nesmí, takže si lidé dají „jen“ malé pivo nebo sklenku vína. Když zvýšíme toleranci, kolik si přidáme v konzumaci?

Nemyslím si, že bychom měli zahraničním řidičům co závidět. Ano, oni si mohou dát k obědu třetinku jejich piva a po té beztrestně řídit. Ale my si dnes klidně můžeme dát před jízdou dva půllitry dobrého piva. Sice je nealkoholické, ale pořád lepší než to jejich plnokrevné. Jedním z vedlejších produktů naší nulové tolerance je totiž nebývalý rozvoj výroby nealkoholického piva v celé řadě našich pivovarů. A upřímně, znáte lepší „nealko“ než to české?

Na zdraví u piva i na silnici přeje Robert Šťastný